

Այս ընկերութեան անդամոց տարեկան բառ մին մէկ Օսմ. ոսկի էր:

Աղաթոն էֆ. այս ընկերութեան ատենապեան էր, իրեն ընկեր ունենալով Գրիգոր Օտեան՝ փոխ ատենապետ, Պէջիկթաշլեան Մ'կրտիչ Ատենապահիր, Եռաւուփեան Ժիզրան՝ փոխ ատենապահիր:

Այս ընկերութիւնն 1868ին 2300 ոսկի ունէր. իր հիմնադրի մահուանի վերջ, ընկերութիւնը կորսնցուց էր փայլն, և շարունակուցաւ կիսամեռ, մեր ծանօթ է մինչ 1872ի մայիս 20, յարժամ՝ 3355 ոսկի ունէր, ինչ եղաւ ընկերութիւնն, ինչ եղան դրամներն:

ԸՆՏԱՆԵԱՑ ԲԱՐԵԿԱՄ ՄԵ

ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԽԱԳՈՒՄՆ

Բայ Կորտամբերի (Ճնաւ ի Տուլուզ. 1805-1881), աշխարհագրութեան զիտութիւնն ամենէն առաջ սկսվ է Եփատուու մէջ։ Նոյն երկրի թագուարոն Եսոսոստ աշխարհացոյց տախտակներ շիներ ուուր էր, որոց վրայ գծագրուած էին ճնանապարհներ, երկիրներ և ծովեր. և այս տախտակներս կը

ծառայէին իր ուղեցոյց ամեն ճնանապարհորդաց և զօրաց Եցիպատացիք ի վաղուց հետէ ունէին մագալաթեայ զաններու վրայ արձանագրուած կառուածատումար մի, յորում կը բովանդակուէր իրենց երկրին մանրամասն նկարագրութիւնն. Նոյնպէս նաեւ Երրայեցիք յօրինեցին Քանանու երկրին աշխարհացոյց տախտակը՝ երբ հասան այս խռատացած երկիրը. Ասանցմէ զատ աշխարհագրութեան նախնական տարերքն կը նշմարուին նաեւ Յունաց երկու ազգային բանակներու մէջ մէջ ինչ լին աշխարհագրութիւնը մէջ մէջ մասեր, զոր կը լանային սխաներից տանի քանի մը գերազանց հանճարներ, ինչպիսիք էն Ներոդուսու, Պղլիւրոս, Եղաստութենէս : Ընդ հակառակն, Ստրաբոն այ փորձեց արդի գիւտերու հետ համաձայնեցնել Հոմերոսի սխալ կարծիքներ. Ի իհականի ութուաներորդ երգին մէջ նկարագրուած Աքիլէսի Վահանն շատ լաւ կը ներկայացնէ՝ այն ժամանակին տիեզերագրական գաղափարները, որոնց սերտ կապակցութիւն ունին աշխարհագրութեան հետներ հունիք հու ահաւասկուի այդ կոորդը.

Ա հիմ էին վանանիթ պատուածք, իսկ մաս ի բըմի ամեն Բագում իմէ հրաշագիրս իմաստութեամբ սլրտին գործէր. Յօրիմնաց ամենին ի մաս գլուխն, գերիփը և զգուով, Ջնիքավակն անաշխատ և լցոլումի լուսապատար, Ամդ զարփիմ ամենայն որովք երկիթը եթ պլասկավ, Ըգոյնս և զիազնանտեսն և զօրութիւմ Օդիոնի, Եւ զնրջը՝ զոր և Սայլ եւս անուրնեսն յորջուշանօք, Եւ ցամք ամեցը ցորջ եփաւ՝ դես յօրիմ ավել ուիր պիզ, Եւ միայն է անհարդոր լուգարանաց Ովլիւմուն¹ :

Հոմերոսի տիեզերագրութեան մէջ՝ աշխարհի սահմաններ բնականապէս ին են մթութեամբ, Երկնից և Ներկրի սիհներն՝ որոց պահապան է Ալուս՝ չզիտուարի թէ ինչ հիման վերայ հաստատուած են. առոնք կ'անհետան Ոդիսականի հեղինակէն վերջը եկող դրութեանց մէջ, Հոմերոսի երեւակայած երկրագունդը երկու մասանց կը բաժնէին Եւ քարիննեան Պոնտոսն, Եգեան ծովն և Միջերկրականն, մին Հիւասայիշյան յանդաւագիւն շուրջին գուշակներու հետ կատարելագործուեցաւ, այնպէս որ՝ այժմ մեծ տարբերութիւն կայ մեր ու Հոմերոսի և հնոց աշխարհագրութեան վրայ ունեցած զաղափարաց մէջ:

տանի կեղրոնն հետեւարար կ'ըլլար աշխարհի կեղրոն։ Ապա նաւարկութեան և աստեղազններթեան յամաշագիւմներամբ՝ աշխարհագրութիւնն մաքրուելու պահմունքներէն, մթութենեաւ և առապելախառն զրոյցներէն, հետզհետ աւելի եւս կատարելագործուեցաւ, այնպէս որ՝ այժմ մեծ տարբերութիւն կայ մեր ու Հոմերոսի և հնոց աշխարհագրութեան վրայ ունեցած զաղափարաց մէջ։

ԽՈՒՃԱՐԿՈՒ

1. Թրգմ. Հ. Ա. Բագրատունեայ. ապ. ի Վենետիկ 1893, էջ 340: